

Grupp 6

FCI-nummer 84

FCI-standard på franska publicerad 2001-06-22

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2001-03-13

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-07-30

BLODHUND

(Rasnamn i hemlandet: Chien de Saint-Hubert)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för BLODHUND

**Ursprungsland/
hemland**

Belgien

Användningsområde

Blodhund användes förr som drivande jakthund vid storviltsjakt men används numera främst som spårhund och sällskapshund. Tack vare sitt synnerligen väl utvecklade luktsinne används rasen framförallt som spårhund, och anlitas också ofta som eftersökshund för att spåra upp skadat vilt. Den används också av polisen för att spåra upp personer. Genom sin funktionella byggnad är rasen mycket uthållig och dess exceptionella luktsinne gör att den utan svårigheter kan följa mycket långa spår även i kuperad terräng.

FCI-klassifikation

Grupp 6, sektion 1:1. Med arbetsprov.

Bakgrund/ändamål

Blodhund är en storvuxen drivande jakthund och en spårhund av yppersta klass. Den har mycket gamla anor. Sedan århundranden är rasen känd och uppskattad för sitt exceptionella luktsinne och för sin jaktförmåga. Blodhunden skapades i Ardennerna av munkarna vid Saint-Hubert-klostret och härstammar från svarta och svart- och tantecknade parforce-jakthundar som användes på 600-talet av munken Hubert, som senare utnämndes till biskop och utsågs till jägarnas skyddshelgon. Dessa stora jakthundar kom att spridas över Ardennerna pga förekomsten av storvilt i de vidsträckt skogstrakterna i området. Man prisade hundarna för deras robusthet och uthållighet, framför allt vid parforce-jakt på vildsvin. De första exemplaren var svarta, men senare även svarta med tanteckning. På 1000-talet importerades sådana hundar till England av Wilhelm Erövraren. Vid samma tid introducerades även i England hundar av samma typ men som till färgen var helt vita, så kallade "talbots". I England kom dessa importerade hundar att bli anfäder till den ras som där fick namnet blodhund, en beteckning som härrör ur begreppet "en fullblodshund", dvs en rasen hund. Därefter utvecklades rasen även i USA. Framför allt i sydstaterna användes hundarna för att spåra upp förrymda slavar.

Helhetsintryck

Blodhund skall vara en kraftig och storvuxen jakt- och spårhund, den mest kraftfulla av alla drivande jakthundar. Linjerna skall vara harmoniska, benstommen stark och muskulaturen välutvecklad. Rasen skall ha mycken substans, dock utan att ge intryck av att vara tung. Den skall vara långsträckt och rektangulär. Helhetsintrycket skall vara imponerande och uttalat ädelt. Hållningen skall vara värdig. Huvudet och halsen tilldrar sig uppmärksamhet på grund av den rikliga smidiga och tunna huden som bildar djupa veck. Rörelserna skall vara imponerande, med ett dröjande steg och ett visst inslag av rullning. De skall vara fjädrande, smidiga, elastiska och fria. Inga detaljer får vara så överdrivna att de stör den harmoniska

Viktiga måttförhållanden

helheten och ger intryck av klumpighet eller, än mindre önskvärt, av att vara till men för hundens hälsa eller välbefinnande. Som exempel på möjliga icke önskvärda överdrifter kan nämnas: djupt liggande eller för små ögon; löst hängande ögonlock; överdrivet riklig och lös hud, med alltför många och för djupa veck; onödigt mycket löst halsskinn; för smalt huvud. Alltför stora hundar med för tung eller för kraftig kropp är inte heller önskvärt eftersom detta minskar deras användbarhet.

Uppförande/karaktär

Kroppslängd : mankhöjd 10:9. Bröstdjup : mankhöjd 1:2. Huvudets längd : kroppslängd 3:7. Nosryggens längd : huvudets längd 1:2.

Rasen skall vara mjuk, lugn, vänlig och sällskaplig gentemot människor och speciellt fäst vid sin ägare. Den skall vara tolerant mot andra hundar och husdjur. Den skall snarast vara reserverad och envis och den är lika känslig för beröm som för kritik. Den skall aldrig vara aggressiv. Skallet är mycket djupt men rasen skall inte vara skällig.

Huvud

Huvudet, som är rasens främsta kännetecken, skall vara imponerande, majestätiskt och mycket ädelt. Det skall vara djupt men smalt i förhållande till sin längd och i relation till kroppslängden. Benbyggnaden skall framträda tydligt. Huvudets sidor skall vara flata och profilen fyrkantig. Nosryggen skall vara tydligt parallell med en tänkt linje från pannans övre del. Den rikliga och tunna huden skall på pannan och kinderna bilda djupa rynkor och veck, vilka faller neråt när huvudet bärs lågt och fortsätter i det lösa halsskinnets kraftigt utvecklade veck. Huden är inte lika riklig hos tikar.

Skallparti

Skalle

Skallpartiet skall vara djupt, långt och snarast smalt, med flata sidor. Ögonbrynsbågarna skall vara föga framträdande även om de kan verka vara det. Nackknölen skall vara mycket väl utvecklad och tydligt framträdande.

Stop

Stopet skall vara föga markerat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart eller leverbrun – alltid svart hos svarta med tanteckning. Den skall vara bred och väl utvecklad med väl öppna näsborrar.

Nosparti

Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet och djupt. Det skall vara brett i området kring näsborrarna och ha samma omfång i hela sin längd. Nosryggen skall vara helt rak eller en aning böjd (svagt markerad baggnos).

Läppar	Läpparna skall vara mycket långa och lösa. Överläpparna skall hänga utanpå underläpparna och framtill bilda en rät vinkel mot nosryggen, vilket ger nospartiet en fyrkantig profil. I riktning mot de bakre läppkanterna utvecklas de till köttiga hängläppar (mindre markerade hos tik), som omärkligt övergår i det rikliga lösa halskinnen. Överläpparnas kanter skall nå ungefär 5 cm nedanför underkäken. Läppkanterna skall vara väl pigmenterade, svarta eller leverbruna, i överensstämmelse med nostryffelns färg.
Käkar/tänder	Bettet skall vara ett fulltandat, korrekt saxbett med starka och vita tänder som är jämnt placerade i de väl utvecklade käkarna. Tångbett tolereras.
Kinder	Kinderna skall vara beniga och området under ögonen skall vara finmejslat.
Ögon	Ögonen skall vara mörkbruna eller nötbruna, något ljusare (bärnstensfärgade) hos hundar utan svart sadel eller mantel. Ögonen skall vara medelstora och ovala. De skall inte vara tärfyllda och skall varken vara utstående eller djupt liggande i ögonhålan. Iris skall vara helt synlig. Ögonkanterna skall inte vara oregelbundna utan normalt åtliggande mot ögongloberna. Något lösa nedre ögonkanter där bindhinnan skymtar fram tolereras dock. Under inga omständigheter får ögonfransarna röra vid och irritera ögat. Uttrycket skall vara mjukt, vänligt och värdigt, blicken en aning melankolisk.
Öron	Öronen skall vara tunna och smidiga. De skall vara täckta med kort päls och kännas fina och sammetslena vid beröring. Öronläpparna skall vara mycket långa och nå åtminstone förbi nostippen när de föres längs nosryggens ovsida. Öronen skall vara mycket lågt ansatta på huvudets sidor, i höjd med ögonen eller lägre, och hänga i graciösa veck. De skall vara inrullade inåt och bakåt (korkskrusöron).
Hals	Halsen skall vara lång för att möjliggöra spårning med nosen mot marken. Den skall vara kraftigt musklad. Halshuden skall vara lös och mycket väl utvecklad, med dubbla hakpåsar vilka dock är mindre utvecklade hos tikar.
Kropp	Bälens över- och underlinjer skall vara nästan parallella.
Manke	Manken skall vara lätt markerad.
Rygg	Ryggen skall vara plan, bred, lång och stabil.
Ländparti	Ländpartiet skall vara brett, starkt, kort och mycket lätt välvt.
Kors	Korset skall vara väl muskrat, nästan horisontellt, aldrig brant, ganska brett och tämligen långt.

Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara oval, bred, djup, tillräckligt lång och tydligt kölformad mellan frambenen. Förbröstat och bröstbensknappen skall vara tydligt framträdande. Revbenen skall vara väl välvda, varken flata eller tunnformade.
Underlinje och buk	Underlinjen skall vara nästan horisontell, även bakom bröstkorgen. Flankerna skall vara fylliga, breda och djupa. Buken skall vara föga uppdragen.
Svans	Den sabelformat burna svansen skall vara lång, kraftig, tjock och högt ansatt i rygglinjens förlängning och skall gradvis avsmalna mot spetsen. I rörelse skall svansen bäras i en elegant båge över rygglinjen, dock aldrig inrullad över ryggen eller vikt åt sidan. Svansens undersida skall vara klädd med en grövre ca 5 cm lång päls, vilken blir gradvis kortare mot svansspetsen.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Som helhet skall frampartiet vara väl musklat. Frambenen skall vara kraftiga, raka och helt parallella.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa och väl tillbakalagda. Skulderpartiet skall vara väl musklat men inte tungt.
Överarm	Överarmarna skall vara långa och snedställa och bilda en god vinkel mot skulderbladen.
Armbåge	Armbågarna skall vara väl åtliggande, varken lösa eller knipta.
Underarm	Underarmarna skall vara raka med kraftig och rund benstomme.
Handlov	Handlovarna skall vara fasta.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara starka. Framifrån sett skall de vara raka, sedda i profil skall de vara lätt vinklade.
Framtassar	Framtassarna skall vara kompakta och mycket fasta, varken inåt- eller utåtvidna. Tårna skall vara väl välvda, väl slutna och täta (katt-tass) med korta och kraftiga klor. Trampdynorna skall vara tjocka och starka.
Bakställ	
Helhet	Bakpartiet skall vara starkt med kraftig muskulatur, i harmoni med frampartiet. Bakifrån sett skall bakbenen vara helt parallella, varken inåt- eller utåtvidna.
Lår	Låren skall ha god längd och vara kraftigt musklade.

Knäled	Knälederna skall vara väl vinklade. De skall varken vara inåt- eller utåtvidna.
Underben	Underbenen skall vara tillräckligt långa och kraftigt musklade
Has/hasled	Hasorna skall vara starka, korta och väl vinklade.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara starka och korta.
Baktassar	Baktassarna skall vara kompakta och mycket fasta, varken inåt- eller utåtvidna. Tårna skall vara väl välvda, väl slutna och täta (katt-tass) med korta och kraftiga klor. Trampdynorna skall vara tjocka och starka.
Rörelser	Rörelserna är mycket rastypiska och mycket viktiga. I trav skall rörelserna vara regelbundna med jämna, elastiska och fria steg. Rasen skall täcka mer mark än någon annan drivande hundras, samtidigt som gången är mycket karaktäristiskt rullande, dock utan att hunden rör sig på snedden. Bakbenen skall föras långt bakåt och ge ett gott påskjut. Fram- och bakbenens räckvidd skall vara lika och rygglinjen skall förbli horisontell. Benen skall föras parallellt men i snabbare tempo närmar sig tassarna varandra. Svansen skall bäras högt, i sabelform, dock utan att böjningen blir alltför markerad. Rasen skall vara kapabel att trava under lång tid utan att visa tecken på trötthet.
Hud	Huden skall vara smidig, lös och elastisk på hela kroppen. Den fina, mycket lösa och rikliga huden på huvudet är mycket rastypisk. På pannan och på nospartiets sidor bildar huden nedhängande veck som är ännu mer markerade när huvudet bärs lågt. Dock får aldrig alltför djupa rynkor och veck på pannan eller ögonbrynsbågarna irritera ögonen. Veckbildning på själva kroppen, orsakad av alltför riklig hud, är inte önskvärt.
Päls	
Pälsstruktur	På kroppen skall den väl åtliggande pälsen vara kort, tät, tämligen hård och ge ett gott skydd vid dåligt väder. Pälsen på huvudet och öronen skall vara mycket kort och kännas mjuk vid beröring. Svan-sens undersida skall vara försedd med något längre och grövre päls.
Färg	Man skiljer mellan tre kategorier pälsfärger: svart med tanteckning, leverfärgad med tanteckning, enfärgat röd. Hos svart med tanteckning kan andelen svart variera från svart mantel till svart sadel. Hos hundar med svart mantel är den svarta färgen dominerande och tantecknen finns endast på kinderna, ovanför ögonen, på bringan, benen och runt anus. Hos hundar med svart sadel är tanfärgen mer utbredd och den svarta färgen begränsas mer eller mindre till ryggregionen. Samma förhållanden i fråga om fördelningen mellan de olikfärgade partierna gäller för leverfärgad med tanteckning. Färgerna är inte alltid helt rena eller klart avgränsade från varandra.

Det kan finnas ljusare eller melerade hårstrån i de mörkare partierna. Detta är tillåtet. Hos enfärgat röda hundar får färgnyansen variera från ljusrött till mörkrött. Ej önskvärt är urblekt tanfärg hos de tvåfärgade eller urblekt rött hos de enfärgade. Små vita tecken på bringa, tår och svansspets tolereras men är inte önskvärt.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Idealhöjd för hanhund: 68 cm

Idalhöjd för tik: 62 cm

± 4 cm avvikelse tolereras.

Vikt

Hanhund: ca 46–54 kg

Tik: ca 40–48 kg

Mankhöjd och vikt skall harmoniera.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Osäkerhet eller nervositet.
- Klumpighet; för lite substans; lätt benstomme; hög- eller lågställdhet; mer kvadratisk än rektangulär konstruktion; avsaknad av ädelhet.
- Huvud som är brett och omfångsrikt eller överdrivet smalt; flyende panna; överdrivet hängande pannhud; för lite framträdande nackknöl; för markerat stop; konkav nosrygg; kort nosparti eller inte tillräckligt djupt nosparti; alltför litet nedhängande överläppar.
- Nostryffel och läppar som är avpigmenterade.
- Tandförluster.
- Ögon som är för små, är insjunkna i ögonhålorna eller har lösa nedre ögonkanter och för synlig bindhinna.
- Öron som är för korta, för tjocka, ansatta över ögonhöjd eller ligger för tätt mot huvudet och är platta.
- Hals som är kort, tunn hals och har för lite löst halsskinn.
- Kropp som är kort eller för lång; otillräckligt djup bröstorg; otillräckligt markerat förbröst i profil; flata eller tunnformade revben; svag eller välvd rygg; överbyggdhet eller brant kors; alltför uppdragen buklinje.
- Svans som är lågt ansatt, ringformad, ringlad, deformerad eller snett buren; ekorsvans; svansknyck.
- Extremiteter som är för svagt eller för mycket vinklade; korta överarmar; dålig benställning i profil (t ex övervinklade handlovar eller svaga mellanhänder), framifrån (t ex inåt- eller utåtvridna tassar, krokiga underarmar; utåtvridna armbågar etc) eller bakifrån (t ex hastrånghet, hasvidhet eller hjulbenthet); öppna tassar, hartassar eller platta tassar.
- Rörelser som är trånga eller vida; korsande rörelser, hund som rör sig på snedden; kort steglängd, stela rörelser; dåligt påskjut.
- Pälsfärg som är ljus eller avblekt.

Diskvalificerande fel

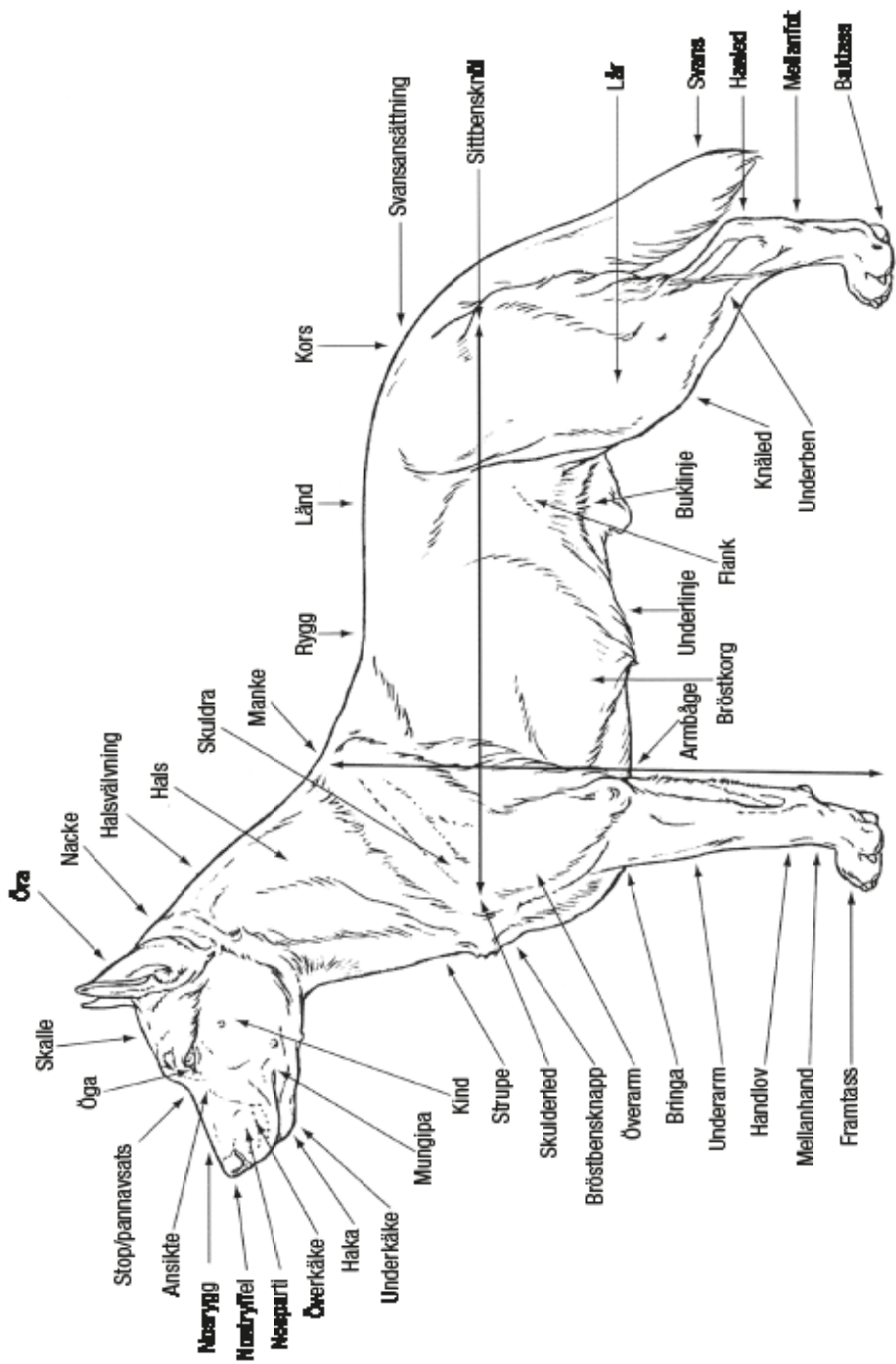
- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Avsaknad av rastyp.
- Under- eller överbett; korsbett; sneda käkar.
- Nostryffel och läppar som är kraftigt avpigmenterade eller rosafärgade; nostryffel och läppar av annan färg än svart hos svart och tantecknade hundar; nostryffel och läppar av annan färg än leverbrun eller svart hos hundar utan svart mantel eller sadel.
- Ljuskula ögon (rovfågelsögon).
- Alla pälsfärger som inte motsvarar de i standarden föreskrivna; alltför stora vita tecken, såsom vitt ända upp på handlovar eller hasor, eller alltför stor vit fläck i bringan; vita fläckar på annan del av kroppen än bringa, tassar eller svanspets, såsom vitt nosparti, vit blås etc.
- Storlek som över-/understiger de i standarden föreskrivna måtten.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964